

Verdi i les seves protagonistes. Cinc àries per a soprano

Tots som fills del nostre temps, i els compositors i llibretistes d'òpera no se n'escapen. Els arguments i personatges que ens presenten sovint són inversemblants als nostres ulls del segle XXI, especialment pel que fa a la part femenina. Quantes vegades, mentre éreu al teatre, ¿no us heu adreçat mentalment a la protagonista dient-li: "Però com es pot ser tan bleda!"? Ara bé, pensem-hi: ¿les nostres patidores preferides són personatges febles, són víctimes de les circumstàncies o són dones que trien lliurement el seu destí? ¿I no en trobaríem cap, de protagonista, que no sigui, ni remotament, una bleda?

Sense cap més ànim que plantejar un *divertimento* estiuenc que ens serveixi d'excusa per gaudir de cinc àries de Verdi per a soprano, aquí tenim uns quants personatges femenins per a tots els gustos:

Violetta Valery (La traviata)

És intel·ligent, divertida, bella, una dona que molts joves i no tan joves burgesos voldrien tenir al seu costat... sempre que es mantingui en el seu paper d'entreteniment. Un matrimoni amb una dona com ella, una cortesana, faria trontollar els fonaments més hipòcrites de la societat. Violetta tria el seu destí... ¿per amor?, ¿per generositat? ¿O renuncia a lluitar perquè intueix que perdrà?

Renée Fleming canta "Addio del passato":

Gilda (Rigoletto)

Una jove innocent, tot just sortida del convent on s'ha criat, és una víctima fàcil per a un dels personatges més impresentables que pot cantar-nos des d'un escenari. ¿Es pot ser més mala persona que el duc de Màntua? Tanmateix, Gilda sacrificarà la seva vida per ell. ¿És una bleda? ¿Està enamorada? ¿És una bleda enamorada?

Diana Damrau canta "Caro nome":

Elisabetta (*Don Carlo*)

Si neixes filla de rei al segle XVI i quan coneixes qui és el teu promès des del bressol t'agrada i te n'enamores, estàs de sort i s'acaba l'òpera gairebé abans de començar. El llibret, doncs, exigeix que el teu pare canviï d'opinió i finalment et casi... amb el pare del teu (ex)promès! Elisabetta no té gaire marge de maniobra i sí un sentit del deure (o un instint de supervivència) molt fort.

Anja Harteros canta "Tu che le vanità":

Lady Macbeth

Dura, cruel, manipuladora, ambiciosa fins a extrems malaltissos... Tot un personatge! Un personatge amb característiques més pròpies dels personatges masculins de les òperes i, per tant, atípic al món de l'òpera. Esperem que no desperti gaires simpaties entre els nostres lectors, per molt que ens n'agradi la música...

Anna Netrebko canta "Vieni! T'affretta!":

Alice Ford, Nannetta, Meg Page, Mrs. Quickly (*Falstaff*)

Així sí, senyors Verdi i Boito (i Shakespeare)! Una colla de dones intel·ligents que no es deixen trepitjar pels homes. Ens ha calgut una comèdia per trobar dones que no pateixin ni facin patir (bé, potser sí, una miqueta de no res... Però ja ho sabeu: *tutto nel mondo è burla!*).

Inva Mula com a Nannetta canta "Sul fil d'un soffio etesio":